

ГАЛЕРИЯ на ВЕЛИКИ ХОРА

Галилео Галилей

Въ 1564 год. се е родило въ Италия едно момче съ чудното име Галилео Галилей. Още като дете, то винаги говорило и търсило истината. Веднажъ, когато било на черква, забелязало, че полюлея, прикрепенъ на тавана съ верижка, се движелъ отъ лѣво на дѣсно. Движенията ставали сѣ по-малки и по-малки до като спрѣли. И най-малкото движение се извършвало за сщцото време, както голѣмото. Галилео се за-текалъ вжщи, да провѣри наблюдението си. Той вързалъ камъни съ верижка и ги пусналъ въ движение отъ лѣво на дѣсно. Така той открилъ закона за махалото: „Движението на махалото, безъ огледъ на голѣмината му, се извършва за едно и сщцо време“. Този законъ той установилъ за първи пжтъ и откритието му се приложило при часовницитѣ съ махала . . . .

Небосклонътъ привлечалъ Галилео съ не-обикновенна сила. Той искалъ да вникне въ тайнитѣ на небеснитѣ тѣла. За да ги наблюдава по-добре, приготвилъ си една стъклена тржба, презъ която тѣ му се видѣли по-близки и по-голѣми. Така Галилео създалъ първия далекогледъ. Съ него той установилъ, че слънцето, което свѣти безупречно, има и тъмни петна, че кумовата слама е едно съзвездие отъ милиарди дребни звезди, че планетата Юпитеръ се върти около слънцето и има четири малки луни, а Сатурнъ има около себе си пояси (пръстени).

Поради смѣлостта на Галилео да научи нови истини, той билъ арестуванъ и му изгорѣли очитѣ, за да не вижда вече никога небосклона и да свърши живота си мъченически въ непрогледенъ мракъ.

С. Дятчинъ

Елинъ Пелинъ

Елинъ Пелинъ (псевдонимъ на Димитъръ Ивановъ), нашия голѣмъ и обичанъ писателъ, е роденъ въ село Байлово, Софийско, презъ 1878 год. Следва гимназия въ София, но не я довършва и се отдава на учителствуване. На младини работи упорито надъ себе си, на което се дължи и създаването му като първостепененъ майсторъ-писателъ. Тѣзи дни бѣ чествувана четиридесетъ годишната му литературна дейность. Презъ тѣзи четири десетилѣтия той обогати нашата литература съ хубави разкази и повести, взети изъ живота на нашето село. Най-хубави и известни негови разкази сж: Герцитѣ, Лепо, На браздата, Гостъ, Спасова могила, Стария волъ и др. Написалъ е и много хумористични разкази, хумористични кжсове — „Пижо и Пендо“, повестъта Земя и други.

Той е единъ отъ най-добритѣ ни детски писатели. За деца е написалъ: Царъ Шишко, Сватбата на Червенушко, Янъ Бибиянъ и др.

Панчо Михайловъ

Панчо Михайловъ е единъ отъ нашитѣ млади и даровити писатели. Той е роденъ въ гр. Щипъ на 20 юний с. ст. 1897 г. Детскитѣ си години прекарва въ нерадости и оскъдица. Още твърде малъкъ се преселва съ родителитѣ си въ София, дето и понастоящемъ живѣе и работи. Въ лишения и голѣмъ, непосилень трудъ, той завършва гимназия, а после и свободния университетъ.

Изхождайки отъ бедно, еснафско семейство, у него още отъ рано се насажда любовта къмъ труда. Трудътъ го свързва съ хората, които той много обича. Тази голѣма обичъ е стоплила всичкитѣ му разкази и повести, отъ които лъха човѣчностъ и добротворство.

Благодарение на трудолюбието му до сега е написалъ надъ 10 книги — разкази и повести. По-известни отъ тѣхъ сж: Български новели, Празникътъ на параклиса, Червения карамфилъ, Подъ земята, Човѣкътъ отъ крайния кварталъ и др. Той е написалъ и много хубави разкази за деца.

